Debesys – Dievo kojų dulkės

Viešpats yra lėtas pykti ir didis savo jėga, ir nedorėlio nepateisins.
VIEŠPATS turi savo kelią viesule ir audroje,
ir debesys – jo kojų dulkės. “ Nahumo 1:3

Penkiaknygė

Aš įdedu savo lanką į debesį, ir jis bus sandoros tarp manęs ir žemės ženklas. Kai Aš užklosiu žemę debesimi, debesyje bus matyti lankas. Ir lankas bus debesyje; ir Aš pažvelgsiu į jį, kad prisiminčiau amžinąją sandorą tarp Dievo ir kiekvieno gyvo padaro, kiekvieno kūno, kuris yra žemėje. (Pradžios 9:13-14,16)

Dieną Viešpats ėjo pirma jų debesies stulpe, vesdamas juos keliu, o naktį ugnies stulpe, kad šviestų jiems, jog jie galėtų eiti dieną ir naktį. Dieną jis nepašalino debesies stulpo ir naktį ugnies stulpo nuo žmonių akivaizdos. (Išėjimo 13:21-22)

Dievo angelas, ėjęs Izraelio stovyklos priekyje, pasitraukė ir nuėjo už jų, o debesies stulpas pasitraukė iš jų priekio ir atsistojo už jų. Ji atėjo tarp egiptiečių ir izraelitų stovyklų; jiems tai buvo debesis ir tamsa, bet jiems ji teikė šviesą naktį, taip kad jie visą naktį nesiartino vienas prie kito. Rytinės sargybos metu VIEŠPATS pažvelgė į egiptiečių kariuomenę iš ugnies ir debesies stulpo ir privertė egiptiečių kariuomenę nerimastingai žvelgti. Išėjimo 14:19-20, 24

Aaronui kalbant visai Izraelio vaikų bendruomenei, jie pažvelgė į dykumą ir, štai, debesyje pasirodė Viešpaties šlovė. Išėjimo 16:10

Ir Viešpats tarė Mozei: „Štai aš ateinu pas tave tirštame debesyje, kad žmonės girdėtų, kai aš su tavimi kalbėsiu, ir tikėtų tavimi amžinai.“ Ir Mozė perdavė Viešpačiui žmonių žodžius. Trečią dieną, vos išaušus, griaudėjo perkūnija, blykstelėjo žaibai, tirštas debesis dengė kalną ir pasigirdo nepaprastai garsus trimito garsas, todėl visi stovykloje buvę žmonės drebėjo. Išėjimo 19:9 , 16

Mozė užkopė į kalną, ir debesis jį uždengė. Viešpaties šlovė apsigyveno ant Sinajaus kalno, ir debesis jį dengė šešias dienas; o septintąją dieną jis pašaukė Mozę iš debesies vidurio. Mozė įėjo į debesies vidurį ir užlipo į kalną. Mozė buvo kalne keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų. (Išėjimo 24:15–16, 18)

Ir atsitiko, kai Mozė įėjo į Palapinę, debesies stulpas nusileido ir sustojo prie Palapinės angos, o Viešpats kalbėjosi su Moze. Visi žmonės pamatė debesies stulpą, stovintį prie palapinės angos, ir visi žmonės atsistojo ir pagarbino, kiekvienas savo palapinės angoje (Išėjimo 33:9-10) .

Ir Viešpats nužengė debesyje, atsistojo ten su juo ir paskelbė Viešpaties vardą. Išėjimo 34:5

Tada debesis uždengė Susitikimo palapinę, ir Viešpaties šlovė pripildė Padangtę. Mozė negalėjo įeiti į Susitikimo palapinę, nes debesis buvo ant jos, ir Viešpaties šlovė pripildė palapinę. Kai debesis pakilo nuo palapinės, izraelitai keliavo toliau. Bet jei debesis nepakildavo, jie nekeliaudavo iki tos dienos, kai jis pakildavo. Dieną virš palapinės buvo Viešpaties debesis, o naktį ant jos liepsnojo ugnis, visiems Izraelio vaikams matant per visas jų keliones. Išėjimo 40: 34–38

Ir Viešpats tarė Mozei: „Sakyk savo broliui Aaronui, kad jis niekada neįeitų į šventąją vietą už uždangos, priešais malonės sostą, kuris yra ant Skrynios, kad nenumirtų, nes Aš pasirodysiu debesyje ant malonės sosto.“ Ir jis uždės smilkalus ant ugnies Viešpaties akivaizdoje, kad smilkalų debesis padengtų malonės sostą, esančią ant Liudijimo, ir jis nemirtų. Kunigų 16:2 , 13

Tą dieną, kai buvo pastatyta Padangtė, debesis uždengė Liudytojų palapinę, o vakare ant Padangtės buvo tarsi ugnies vaizdas iki ryto. Taip visada buvo: dieną jį dengė debesis, o naktį – ugnies pavidalas. Kai debesis pakilo nuo palapinės, izraelitai keliavo. Toje vietoje, kur debesis buvo, izraelitai pasistatė palapines. Viešpaties įsakymu izraelitai keliavo ir Viešpaties įsakymu statė palapines. Kol debesis buvo ant Padangtės, jie ilsėjosi savo palapinėse. Kai debesis užsibūdavo ant palapinės daug dienų, izraelitai vykdydavo Viešpaties įsakymus ir nekeliaudavo. Taigi, kai debesis kelias dienas pasilikdavo ant Padangtės, pagal Viešpaties įsakymą jie gyvendavo savo palapinėse ir keliaudavo pagal Viešpaties įsakymą. Kai debesis pasilikdavo nuo vakaro iki ryto ir rytą pakildavo, jie keliaudavo. Ar dieną, ar naktį debesis pakildavo, jie keliaudavo. O jei debesis pasilikdavo ant Padangtės dvi dienas, ar mėnesį, ar metus, izraelitai gyvendavo savo palapinėse ir nekeliaudavo, o kai debesis pakildavo, jie keliaudavo. Skaičių 9:15-22

Antraisiais metais, antro mėnesio dvidešimtąją dieną, debesis pakilo nuo Liudytojų palapinės. Izraelitai keliavo iš Sinajaus dykumos, o debesis sustojo Parano dykumoje. Viešpaties debesis buvo ant jų dieną, kai jie išeidavo iš stovyklos. Skaičių 10:11–12.34

Viešpats nužengė debesyje ir kalbėjo su juo, paėmė dvasios, kuri buvo ant jo, ir davė ją septyniasdešimčiai vyresniųjų. Kai dvasia nužengė ant jų, jie pranašavo ir nepaliovė. Skaičių 11:25

Ir Viešpats nužengė debesies stulpe, atsistojo Palapinės angoje ir pašaukė Aaroną ir Mirjamą. Ir jie abu išėjo. Debesis pasitraukė nuo Palapinės. Ir štai Mirjama tapo raupsuota, balta kaip sniegas. Ir Aaronas pažvelgė į Mirjamą, ir štai ji buvo raupsuota. Skaičių 12:5,10

Ir jie praneš šios šalies gyventojams, nes jie girdėjo, kad Tu, Viešpatie, esi tarp šios tautos, kad Tu, Viešpatie, esi apreikštas veidas į veidą, kad Tavo debesis stovi virš jų ir kad Tu eini pirma jų dieną debesies stulpe, o naktį ugnies stulpe. Skaičių 14:14

Kai bendrija susirinko prieš Mozę ir Aaroną, jie pažvelgė į Susitikimo palapinę ir pamatė, kad ją dengia debesis, ir pasirodė Viešpaties šlovė. Skaičių 16:42

Kas ėjo pirma jūsų keliu, kad parinktų jums vietą palapinėms pastatyti? Naktį ugnyje, kad parodytų jums kelią, kuriuo turite eiti, o dieną debesyje. Pakartoto Įstatymo 1:33

Jūs priartėjote ir sustojote kalno papėdėje, o kalnas degė ugnimi iki dangaus vidurio, tamsoje, debesyse ir tirščiausioje tamsoje. Pakartoto Įstatymo 4:11

Šiuos žodžius Viešpats kalbėjo visai jūsų bendrijai ant kalno iš ugnies, debesies ir tirščiausios tamsos galingu balsu ir nieko daugiau nepridėjo. Jis juos užrašė dviejose akmens lentelėse ir padavė jas man. Pakartoto Įstatymo 5:22

Ir Viešpats pasirodė Palapinėje debesies stulpe, o debesies stulpas stovėjo virš Palapinės angos. Pakartoto Įstatymo 31:15

Istorija

Viešpatie, kai išėjai iš Seiro, kai žygiavai iš Edomo laukų, žemė drebėjo, dangūs lašėjo, debesys lašėjo vandeniu. Teisėjų 5:4

Jis aplink save pastatė tamsos palapines, tamsius vandenis ir tankius dangaus debesis. 2 Samuelio 22:12

Jis bus kaip aušros šviesa saulei tekant, kaip giedra žolė, dygstanti iš žemės po lietaus, kaip gležna žolė, žybstanti skaidrioje šviesoje.“ 2 Samuelio 23:4

Kunigams išėjus iš šventosios vietos, debesis pripildė Viešpaties namus taip, kad kunigai negalėjo stovėti tarnaudami dėl debesies, nes Viešpaties šlovė pripildė Viešpaties namus. (1 Karalių 8:10-11)

Septintą kartą jis tarė: „Štai iš jūros kyla mažas debesėlis, kaip žmogaus delnas.“ Jis tarė: „Eik aukštyn ir sakyk Ahabui: ‘Pasiruošk vežimui ir nulipk, kad lietus tavęs nesustabdytų.’ Tuo tarpu dangus apsijuodino nuo debesų ir vėjo, ir prasidėjo smarkus lietus. Ahabas jojo ir nuvyko į Jezreelį.“ 1 Karalių 18:44-45

Kai trimitininkai ir giesmininkai susirinko kaip vienas, giedojo vienu balsu, girdėdami Viešpaties šlovę ir Jam padėką. Kai jie pakėlė balsus trimitais, cimbolais ir kitais muzikos instrumentais ir šlovino Viešpatį, sakydami: „Jis geras, jo gailestingumas amžinas!“, tada Viešpaties namai prisipildė debesies, taip, kad kunigai negalėjo stovėti tarnaudami dėl debesies, nes Viešpaties šlovė pripildė Dievo namus. 2 Metraščių 5:13-14

Dieną vedei juos debesies stulpu, o naktį ugnies stulpu, kad apšviestum kelią, kuriuo jie turėjo eiti. Tačiau savo didžiu gailestingumu neapleidai jų dykumoje. Debesies stulpas dieną nepasitraukė nuo jų, kad vestų juos keliu, ir ugnies stulpas naktį, kad parodytų jiems kelią, kuriuo jie turėjo eiti. (Nehemijo 9:12, 19)

Poezija

Tegul jį apgaubia tamsa ir mirties šešėlis, tegul jį apgaubia debesis, tegul jį gąsdina dienos juoduma. (Jobo 3:5)

Kaip debesis išnyksta ir išnyksta, taip ir tas, kuris eina į kapą, daugiau nebepakils. (Job 7, 9)

Nors jo didybė siektų dangų ir jo galva siektų debesis, vis tiek jis pražus amžiams kaip jo paties mėšlas. Tie, kurie jį matė, klaus: „Kur jis?“ Jobo 20: 6-7

Ir tu sakai: „Iš kur Dievas žino? Ar Jis gali teisti per tamsų debesį? Tiršti debesys jį dengia, kad jis nieko nematytų, ir jis vaikšto dangaus keliu.“ Jobo 22:13-14

Jis suriša vandenis savo tirštais debesimis, ir debesis po jais neplyšta. Jis prilaiko savo sosto veidą ir išskleidžia ant jo savo debesį. Jobo 26:8-9

Mane užplūdo siaubas, jis persekioja mano sielą kaip vėjas, ir mano gerovė išnyksta kaip debesis. Jobo 30:15

Pažvelk į dangų ir pažiūrėk; ir pažiūrėk į debesis, kurie yra aukščiau už tave. Jobo 35:5

Kurią debesys gausiai krenta ir varva ant žmogaus. Ar kas gali suprasti debesų išsidėstymą ar Jo palapinės triukšmą? Debesimis Jis uždengia šviesą ir neleidžia jai šviesti debesimi, kuris ateina tarp jų. (Job 36, 28–29. 32)

Jis laistydamas nuvargina storus debesis, išsklaido savo šviesų debesį. Ar žinai, kada Dievas juos išdėstė ir apšvietė savo debesies šviesą? Ar žinai debesų pusiausvyrą, To, kuris yra tobulas žinioje, nuostabius darbus? Ir dabar žmonės nemato ryškios šviesos, kuri yra debesyse, bet vėjas pučia ir juos apvalo. Jobo 37:11, 15–26, 21

Kai debesimis jį apgaubiau, o tiršta tamsa – vystyklais, ar gali pakelti balsą į debesis, kad tave apsemtų vandenų gausa? Kas gali išmintingai suskaičiuoti debesis ir kas gali uždaryti dangaus indus? Jobo 38:9, 34, 37

Jis padarė tamsą savo slėptuve, aplink jį buvo tamsūs vandenys ir tiršti dangaus debesys. Nuo spindesio, kuris buvo priešais jį, tiršti debesys prabėgo kaip kruša ir žarijos. Psalmių 18:11-12

Viešpatie, Tavo gailestingumas siekia dangus, ir Tavo ištikimybė siekia debesis. Psalmynas 36:5

Tavo gailestingumas didelis iki dangų ir tavo tiesa – iki debesų. Psalmių knyga 57:10

Pripažinkite Dievo galybę! Jo didybė virš Izraelio, o Jo stiprybė debesyse. Psalmynas 68:34

Debesys liejo vandenį, dangūs kėlė garsą, Tavo strėlės skriejo. Psalmynas 77:17

Dieną Jis vedė juos debesimi, o naktį – ugnies šviesa. Nors Jis įsakė debesims iš aukštybių ir atvėrė dangaus duris, Psalmyno 78:14, 23

Debesys ir tamsa jį supa, teisumas ir teisingumas – jo sosto buveinė. Psalmių 97:2

Jis kalbėjo jiems debesies stulpe; jie laikėsi Jo liudijimų ir įsakų, kuriuos Jis jiems davė. (Psalmynas 99:7)

Kas savo kambarių sijas sutvirtina vandenyse, kas debesis paverčia savo vežimu, kas vaikšto vėjo sparnais. Psalmynas 104:3

Jis išskleidė debesį kaip priedangą ir ugnį kaip šviesą naktį. Psalmynas 105:39

Tavo gailestingumas didelis virš dangų, o tavo tiesa siekia debesis. Psalmių 108:4

Kas debesimis dangų uždengia, žemei lietaus paruošia, kalnuose išaugina žolę. Psalmynas 147:8

Jo žiniomis gelmės išlupamos, ir debesys laša rasą. Patarlių 3:20

Kai jis debesis viršuje įtvirtino, kai sustiprino gelmių šaltinius. Patarlių 8:28

Karaliaus veido šviesoje – gyvenimas, o jo palankumas – kaip vėlyvojo lietaus debesis. Patarlių 16:15

Kas giriasi netikra dovana, tas lyg debesys ir vėjas be lietaus. Patarlių 25:14

Jei debesys pilni lietaus, jie išlieja jį ant žemės; ir jei medis krenta į pietus ar į šiaurę, toje vietoje, kur medis krito, jis ir liks. Kas stebi vėją, tas nesės, ir kas debesis stebi, tas nepjaus“. Mokytojo 11: 3-4

Kol saulė, nei šviesa, nei mėnulis, nei žvaigždės neužtems, ir debesys nesugrįš po lietaus, Mokytojo 12:2

Pranašai

Ir Viešpats sukurs virš kiekvienos Siono kalno buveinės ir virš jo susirinkimų debesį ir dūmus dieną, o liepsnojančios ugnies spindesį naktį; nes visa šlovė bus apsaugota. Izaijo 4:5

Aš jį paversiu dykyne, jo negenės ir nekas, bet jis žels usnimis ir erškėčiais. Įsakysiu debesims, kad nelietų ant jo. Izaijo 5:6

Pakilsiu aukščiau debesų aukštybių; būsiu kaip Aukščiausiasis. Izaijo 14:14

Nes Viešpats man pasakė: „Aš ilsėsiuosi ir savo buveinėje stebėsiu save kaip kaitra ant žolių, kaip rasos debesis pjūties karštyje“. Izaijo 18:4

Egipto našta. Štai Viešpats joja ant greito debesies ir ateis į Egiptą. Egipto stabai drebės Jo akivaizdoje, ir Egipto širdis sudrebės jo viduryje. Izaijo 19:1

Svetimų triukšmą nutildysi kaip karštį sausoje vietoje, kaip kaitrą debesies šešėliu. Baisiausių šakos bus numalšintos. Izaijo 25:5

Aš pašalinau tavo nusikaltimus kaip tiršta debesį ir tavo nuodėmes kaip debesį. Sugrįžk pas mane, nes aš tave išpirkau. Izaijo 44:22

Kas tie, kurie skrenda kaip debesis, kaip balandžiai į savo langus? Izaijo 60:8

Štai jis pakils kaip debesis, jo vežimai bus kaip viesulas; jo žirgai greitesni už erelius. Vargas mums, nes esame apiplėšti! Jeremijo 4:13

Kaip Viešpats savo rūstybėje uždengė Siono dukterį debesimi, Izraelio grožį numetė iš dangaus žemėn, ir savo rūstybės dieną neprisiminė savo pakojo! Raudų 2:1

Tu apsigaubei debesimi, kad mūsų malda nepraeitų pro jį. Raudų 3:44

Ir aš pažiūrėjau, ir štai iš šiaurės atėjo viesulas, didelis debesis ir ugnis, apgaubianti jį, ir iš jo vidurio, iš ugnies vidurio, švietė šviesa kaip gintaro spalva. Kaip lanko, esančio debesyje lietaus dieną, išvaizda buvo tokia ir aplink mane esančios šviesybės išvaizda. Tai buvo Viešpaties šlovės atvaizdas. Tai pamačiusi, puoliau veidu ant žemės ir išgirdau kalbančiojo balsą. Ezechielio 1:4 , 28

Priešais juos stovėjo septyniasdešimt Izraelio namų vyresniųjų, o jų viduryje stovėjo Šafano sūnus Jaazanijas, kiekvienas rankoje nešdamas smilkytuvą, ir kilo tirštas smilkalų debesis. Ezechielio 8:11

Vyrui įėjus, cherubai stovėjo dešinėje namo pusėje, o debesis užpildė vidinį kiemą. Tada Viešpaties šlovė pakilo nuo cherubo ir atsistojo ant namo slenksčio; ir namai prisipildė debesies, ir kiemas buvo pilnas Viešpaties šlovės spindesio. Ezechielio 10: 3-4

Nes arti diena, arti Viešpaties diena, debesuota diena; tai bus pagonių metas. Tehafnehese diena užtems, kai ten sulaužysiu Egipto jungą. Jos didybės didybė baigsis. Ją pačią uždengs debesis, o jos dukterys eis į nelaisvę. Ezechielio 30:3 , 18

Kai tave užgesinsiu, uždengsiu dangų ir jo žvaigždes aptemdysiu; saulę padengsiu debesimi, ir mėnulis nebeduos savo šviesos. Ezechielio 32:7

Kaip piemuo rūpinasi savo kaimene tą dieną, kai yra tarp išsklaidytų avių, taip ir Aš rūpinsiuosi savo avimis ir išgelbėsiu jas iš visų vietų, kur jos buvo išsklaidytos debesuotą ir tamsią dieną. Ezechielio 34:12

Tu pakilsi ir ateisi kaip audra, tu būsi kaip debesis, dengiantis žemę – tu ir visi tavo būriai, ir daugybė tautų su tavimi. Tu užpulsi mano tautą Izraelį kaip debesis, dengsiantis kraštą. Tai įvyks paskutinėmis dienomis. Aš atvesiu tave prieš savo kraštą, kad pagonys mane pažintų, kai būsiu pašventintas tavyje, Gogai, jų akyse. Ezechielio 38:9 , 16

Nakties regėjimuose mačiau dangaus debesimis ateinantį panašų į Žmogaus Sūnų. Jis atėjo pas Amžinąjį, ir jie atvedė Jį pas Jį. Danieliaus 7:13

Efraimai, ką turėčiau tau daryti? Judai, ką turėčiau tau daryti? Tavo gerumas – kaip ryto debesis, kaip ankstyva rasa, kuri nuslūgsta. Ozėjo 6:4

Todėl jie bus kaip ryto debesis, kaip ankstyva rasa, kuri nuklysta, kaip pelai, viesulo nešiojami nuo klojimo, ir kaip dūmai iš kamino. Ozėjo 13:3

Tamsos ir niūrumo diena, debesų ir tiršta tamsa, kaip aušra, sklindanti virš kalnų. Didelė ir stipri tauta. Tokios nebuvo ir daugiau nebus per daugelį kartų. Joelio 2:2

Viešpats lėtas pykti ir didi galia, ir nedorėlio nepateisins. Viešpats eina viesule ir audroje, debesys – Jo kojų dulkės. Nahumo 1:3

Ta diena – rūstybės diena, nelaimės ir sielvarto diena, niokojimo ir sunaikinimo diena, tamsos ir niūrumo diena, debesų ir tirščiausios tamsos diena, Sofonijo 1:15

Vėlyvojo lietaus metu melskite Viešpaties lietaus, tai Viešpats sukurs šviesius debesis ir duos jiems lietaus kiekvienai lauko žolei. Zacharijo 10:1

Evangelijos

Jam dar tebekalbant, štai šviesus debesis apgaubė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš labai džiaugiuosi. Jo klausykite!“ Mato 17:5

Ir tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas; ir tada visos žemės gentys raudos ir išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse su galia ir didžia šlove. Mato 24:30

Jėzus jam tarė: „ Taip, kaip pasakei. Bet aš jums sakau: nuo šiol jūs matysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse.“ Mato 26:64

Ir štai debesis juos uždengė, ir iš debesies pasigirdo balsas, sakantis: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus. Jo klausykite!“ Morkaus 9:7

Ir tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didžia galia ir šlove. Morkaus 13:26

Ir Jėzus tarė: „ Aš Esu. Ir jūs matysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse.“ Morkaus 14:62

Jam tai kalbant, užėjo debesis ir juos uždengė; ir jie išsigando, įžengę į debesį. Ir iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus; jo klausykite!“ Luko 9: 34–35

Ir jis tarė žmonėms: „ Kai pamatysite debesį kylantį iš vakarų, tuojau pat sakote: ‘Artėja lietus!’ Ir taip įvyksta. Luko 12:54

Ir tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su galia ir didžia šlove. Luko 21:27

Ir kai jis tai pasakė, jiems bematant, jis buvo pakeltas aukštyn, ir debesis jį paslėpė nuo jų akių. Apaštalų darbų 1:9

Laiškai

Be to, broliai, nenoriu, kad nežinotumėte, jog visi mūsų tėvai buvo po debesimi ir visi perėjo jūrą, Ir visi buvo pakrikštyti pas Mozę debesyje ir jūroje; 1 Korintiečiams 10: 1–2

Tada mes, gyvieji, išlikusieji, kartu su jais būsime pagauti debesyse susitikti su Viešpačiu ore; ir taip mes visada būsime su Viešpačiu. 1 Tesalonikiečiams 4:17

Todėl, apsupti tokio didelio debesies liudytojų, nusimeskime kiekvieną naštą ir lengvai apraizgančią nuodėmę, ir ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, Hebrajams 12:1

Jie – šaltiniai be vandens, audros nešiojami debesys, kuriems amžinai skirtas tamsos migla. 2 Petro 2:17

Jie yra dėmės jūsų meilės vaišėse, kai jie puotauja su jumis, maitindamiesi be baimės: debesys, jie be vandens, blaškomi vėjų; medžiai, kurių vaisiai džiūsta, bevaisiai, du kartus mirę, išrauti su šaknimis; Judo 1:12

Apreiškimas

Štai jis ateina su debesimis; ir kiekviena akis jį išvys, net ir tie, kurie jį perdūrė; ir visos žemės gentys raudos dėl jo. Taip, Amen. Apreiškimo 1:7

Ir aš mačiau kitą galingą angelą, nusileidžiantį iš dangaus, apsigaubusį debesimi. Ant jo galvos buvo vaivorykštė, jo veidas buvo tarsi saulė, o jo kojos – tarsi ugnies stulpai. Apreiškimo 10:1

Ir jie išgirdo galingą balsą iš dangaus, sakantį jiems: „Užžengkite čia!“ Ir jie pakilo į dangų debesyje, ir jų priešai juos matė. Apreiškimo 11:12

Ir aš pažiūrėjau, ir štai baltas debesis, o ant debesies sėdėjo panašus į Žmogaus Sūnų, ant galvos laikantis aukso vainiką, o rankoje – aštrų pjautuvą. Ir dar vienas angelas išėjo iš šventyklos, garsiu balsu šaukdamas sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk savo pjautuvą ir pjauk! Atėjo pjūties metas, nes žemės pjūtis prinoko!“ Ir tas, kuris sėdėjo ant debesies, sviedė savo pjautuvą žemėn, ir žemė buvo nupjauta“. Apreiškimo 14: 14–16

Apokrifas

Po to priešais mane praėjo vandeningas debesis ir pasiuntė daug lietaus su audra; o kai audringas lietus liovėsi, lašai sustojo. 2 Ezdro 4:49

Bet lengviau tam, kuris yra pavojuje, patekti į šiuos dalykus, negu išnykti kaip debesis iš pasaulio ir nematyti, kas įvyks paskutinėmis dienomis? Jis man atsakė: 2 Ezdro 13:20

Štai debesys iš rytų ir iš šiaurės iki pietų, ir jie labai baisūs akiai, pilni pykčio ir audros. Ir stiprūs vėjai kils iš rytų ir ją pravers; ir debesis, kurį jis pakėlė pyktyje, ir žvaigždė, kurią sukėlė, kad sukeltų baimę rytų ir vakarų vėjo link, bus sunaikinta. Dideli ir galingi debesys bus pilni pykčio, ir žvaigždė bus pilna baimių, kad įbaugintų visą žemę ir jos gyventojus; ir jie išlies baisią žvaigždę ant kiekvienos aukštos ir iškilios vietos, 2 Ezdro 15:34 , 39-40

Ir mūsų vardas bus užmirštas laikui bėgant, ir niekas nebeprisimins mūsų darbų, o mūsų gyvenimas praeis kaip debesies pėdsakas, išsisklaidys kaip rūkas, kurį nublaško saulės spinduliai ir apgaubia jos karštis. (Saliamono Išminties 2:4)

Tada žaibai, nukreipti teisingai, skries iš debesų, lyg iš įtempto lanko, ir skris į taikinį. (Saliamono Išminties 5:21)

Debesis dengė stovyklą, kur stovėjo vanduo, ten pasirodė sausuma, iš Raudonosios jūros – kelias be kliūčių, o iš sraunios srovės – žalias laukas. Saliamono Išminties 19:7

Kai turtingas kalba, kiekvienas tyli ir, žiūrėk, ką jis sako, jie aukština tai iki debesų. O kai prabyla vargšas, jie klausia: „Kas jis toks?“ Ir jei jis suklumpa, jie padeda jį parblokšti. Mokytojo 13:23

„Aš išėjau iš Aukščiausiojo burnos ir uždengiau žemę kaip debesis. Aš gyvenau aukštybėse, o mano sostas – debesų stulpe.“ (Koh 24, 3–4)

Kas tarnauja Viešpačiui, bus priimtas palankumu, ir jo malda pasieks debesis. Nuolankiojo malda perveria debesis; ir kol ji nepriartėja, jis nebus paguostas; ir nepasitrauks, kol Aukščiausiasis neišvys, kad teisių teisingai ir įvykdytų teismą. Gailestingumas tinkamas nelaimės metu, kaip lietaus debesys sausros metu. (Koh 35, 16–17, 20)

Per jį atsiveria lobiai, ir debesys skrenda lyg paukščiai. Savo didžia galia jis sutvirtina debesis, ir krušos akmenys sutrupėja į smulkius. (Koh 43, 14–15)

Jis leido jam išgirsti savo balsą, įvedė jį į tamsų debesį ir davė jam įsakymus jo akivaizdoje – gyvenimo ir pažinimo įstatymą, kad jis mokytų Jokūbą savo sandorų ir Izraelį savo teismų. (Koh 45, 5)

Jis buvo kaip aušrinė žvaigždė debesyje ir kaip mėnulis pilnaties metu, kaip saulė, šviečianti Aukščiausiojo šventyklai, ir kaip vaivorykštė, šviečianti spindinčiu debesimis, ir kaip gražus alyvmedis, pumpuruojantis vaisius, ir kaip kiparisas, išaugantis iki debesų. (Koh 50, 6–7, 10)

Kas užžengė į dangų ir ją pasiėmė, ir kas ją nuleido iš debesų? (Barucho 3:29)

Ir kai Dievas įsako debesims užlieti visą pasaulį, jie daro taip, kaip jiems liepta. (Jeremijo laiškas 1:62)

Šlovinkite Viešpatį, žaibai ir debesys! Šlovinkite ir aukštinkite Jį per amžius! (Azarijos malda 1:51)

Kai tai buvo padaryta ir atėjo laikas, kai nušvito saulė, kuri anksčiau buvo pasislėpusi debesyje, užsiliepsnojo didelė ugnis, taip kad visi stebėjosi. (2 Makabiejų 1:22)

Tada Viešpats jiems parodys tai, ir pasirodys Viešpaties šlovė ir debesis, kaip buvo parodyta Mozei valdant ir kaip Saliamonas norėjo, kad ta vieta būtų garbingai pašventinta. (2 Makabiejų 2:8)

Enochas

„Žiūrėk į vasarą ir žiemą, kaip visa žemė pilna vandens, kaip debesys, rasa ir lietus krenta ant jos.“ Enocho 2:3

Ir kilo daug bedievystės, ir jie ištvirkavo, ir buvo suklaidinti, ir sugedo visais savo keliais. Semjâzâ mokė burtų ir šaknų kirtimo, Armârôs – burtų aiškinimo, Barâqîjâl – astrologijos, Kôkabêl – žvaigždynų, Ezêqêl – debesų pažinimo, Araqiêl – žemės ženklų, Shamsiêl – saulės ženklų ir Sariêl – mėnulio eigos. Ir kai žmonės žūdavo, jie šaukdavo, ir jų šauksmas kildavo į dangų... Enocho 8:2

Ir regėjimas man buvo parodytas taip: štai regėjime debesys mane kvietė, rūkas mane šaukė, žvaigždžių eisena ir žaibai mane greitino, o vėjai regėjime mane skraidino, pakėlė mane aukštyn ir nešė į dangų. Enocho 14:8

Mačiau vėjus, nešančius debesis virš žemės, mačiau angelų takus, mačiau dangaus tvirtumą žemės pakraštyje. Enocho 18:5

Šniokščiantis kaip gausi vandens upė, tekanti į šiaurės vakarus, iš visų pusių sukėlė debesis ir rasą. (Henocho 28:3)

Ir ten mano akys matė žaibų ir griaustinio paslaptis, ir vėjų paslaptis, kaip jie yra padalinti, kad pūstų virš žemės, ir debesų bei rasos paslaptis, ir ten mačiau, iš kur jie ateina toje vietoje ir iš kur jie prisotina dulkėtą žemę. Ir ten mačiau uždaras kameras, iš kurių yra padalinti vėjai, krušos ir vėjų kamerą, rūko ir debesų kamerą, ir jos debesis kybo virš žemės nuo pasaulio pradžios. Enocho 41:3-4

Rasos dvasia gyvena dangaus pakraščiuose ir yra susijusi su lietaus kameromis, jos kelias yra žiemą ir vasarą; jos debesys ir rūko debesys yra susiję, ir vienas duoda kitam. Enocho 60:20

Ir iš vidurinių vartų tiesiogine kryptimi ateina sveikata, lietus, rasa ir gerovė; o pro trečiuosius vartus vakaruose ateina debesys, šerkšnas, sniegas, lietus, rasa ir skėriai. Enocho 76:11

O ketvirtasis ketvirtis, vadinamas šiaure, yra padalintas į tris dalis: pirmoji skirta žmonėms gyventi; antrojoje yra vandens jūros, bedugnės, miškai, upės, tamsa ir debesys; o trečiojoje dalyje yra teisumo sodas. (Henocho 77:3)

O, kad mano akys būtų lyg vandens debesis, kad galėčiau dėl tavęs verkti, kad išlietų savo ašaras kaip vandens debesį, kad galėčiau pailsėti nuo savo širdies sielvarto! Enocho 95:1

Ir Jis pašauks liudyti prieš jus kiekvieną debesį, rūką, rasą ir lietų, nes jie visi bus sulaikyti nuo jūsų ir neatgaivins jūsų nuodėmių. Enocho 100:11

Ir aš ten pamačiau kažką panašaus į nematomą debesį, nes dėl jo gylio negalėjau žiūrėti, ir mačiau ryškiai liepsnojančią ugnies liepsną ir spindinčius kalnus, sukančius ratus ir šluojančius pirmyn ir atgal. Enocho 108:4

Jašeris

Ir jis jam tarė: „Imk savo sūnų, savo vienintelį sūnų, kurį myli, Izaoką, ir eik į Morijos žemę, ir ten paaukok jį kaip deginamąją auką ant vieno iš kalnų, kuris tau bus parodytas, nes ten pamatysi debesį ir Viešpaties šlovę.“ Jam pasirodė ugnies stulpas, siekiantis nuo žemės iki dangaus, ir šlovės debesis buvo ant kalno, ir Viešpaties šlovė buvo matoma debesyje. Ir Abraomas tarė Izaokui: „Mano sūnau, ar tu matai tame kalne, kurį mes matome iš tolo, tai, ką aš matau ant jo?“ Ir Izaokas atsakė ir tarė savo tėvui: „Aš matau ir štai ugnies stulpą ir debesį, ir Viešpaties šlovė matoma ant debesies.“ Jasher 23:2,42-44

Viešpaties šlovė nusileido ant Sinajaus kalno, ir jis pašaukė Mozę, ir Mozė atėjo debesies viduryje ir užlipo į kalną. Jasher 82:8

Dvidešimtąją mėnesio dieną debesis buvo pašalintas nuo Liudymo palapinės. Tuo metu izraelitai tęsė savo kelionę iš Sinajaus dykumos ir keliavo tris dienas. Debesis nusileido ant Parano dykumos. Ten Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Izraelį, nes jie buvo supykdę Viešpatį, prašydami maisto, kad galėtų pavalgyti. Jasher 83:25-26

Ir Viešpats pasirodė palapinėje debesies stulpe, o debesies stulpas stovėjo prie palapinės įėjimo. Jasher 87:2

Jubiliejai

Mozė užkopė į Dievo kalną, ir Viešpaties šlovė apsigyveno ant Sinajaus kalno, ir debesis jį dengė šešias dienas. Septintąją dieną Jis pašaukė Mozę iš debesies vidurio, ir Viešpaties šlovės pasirodymas buvo tarsi liepsnojanti ugnis kalno viršūnėje. Jubiliejaus 1:2-3

Nes pirmąją dieną Jis sukūrė dangus, kurie yra viršuje, žemę, vandenis ir visas dvasias, kurios tarnauja Jam – artumo angelus, ir šventumo angelus, ir ugnies dvasios angelus, ir vėjų dvasios angelus, ir debesų, ir tamsos, ir sniego, ir krušos, ir šerkšno dvasios angelus, ir balsų, ir griaustinio, ir žaibų angelus, ir šalčio bei karščio, ir žiemos, ir pavasario, ir rudens, ir vasaros dvasių angelus, ir visas savo kūrinių dvasias, kurios yra danguje ir žemėje. Jis sukūrė bedugnes ir tamsą, vakarą ir naktį, ir šviesą, aušrą ir dieną, kurias Jis paruošė savo širdies žinojimu. Jubiliejaus 2:2

Jis pastatė savo lanką debesyje kaip amžinos sandoros ženklą, kad daugiau nebebus tvano žemėje jos sunaikinimui per visas žemės dienas (Jubiliejaus 6:16).

Ir atbėgo varnų debesis praryti sėklų, ir Abramas bėgo jų pasitikti, kol jie dar nenusėdo ant žemės ir šaukė jiems, prieš jiems nusileidžiant ant žemės praryti sėklų, ir tarė: „Nenuleiskite! Grįžkite į vietą, iš kur atėjote!“ Ir jie grįžo atgal. Tą dieną jis septyniasdešimt kartų grąžino varnų debesis, ir nė vienas iš visų varnų visoje žemėje, kurioje gyveno Abramas, ten neapsistojo. Jubiliejaus 11:18-19

Pamestos Biblijos knygos

„Bet eidamas, – tarė Juozapas, – pakėliau akis į dangų ir pamačiau nustebusius debesis bei padangių paukščius, sustojančius skrydžio viduryje.“ Protevangelion 13:2

Tada šviesus debesis apgaubė olą, ir pribuvėja tarė: „Šiandien mano siela didžiuojasi, nes mano akys matė nuostabius dalykus ir išgelbėjimas atneštas Izraeliui.“ Bet staiga debesis tapo didele šviesa oloje, taip stipriai apšvietė jų akis, kad jų akys nebegalėjo jos pakęsti. Protevangelion 14:10-11

Iki šiol mes buvome čia ir neparagavome mirties, bet dabar, Antikristo atėjimo metu, ruošiamės sugrįžti, apsiginklavę dieviškais ženklais ir stebuklais, kad stotume su juo į mūšį, būtume jo nužudyti Jeruzalėje ir po trijų su puse dienos vėl gyvi paimti į debesis. (Nikodemo evangelija 20:4)

Tada žmonės padegė krūvą; nors liepsna buvo labai didelė, ji jos nelietė, nes Dievas jos pasigailėjo ir sukėlė didelį išsiveržimą iš apačios į žemę, o iš viršaus – debesį, iš kurio iškrito gausus lietus ir kruša; Pauliaus ir Teklos darbai 5:15

Bet žuvys (jūros veršiukai), pamačiusios žaibą ir ugnį, žuvo ir negyvos plaukiojo vandens paviršiuje, o ugnies debesis supo Teklę, kad kaip žvėrys negalėjo prie jos prisiartinti, taip ir žmonės negalėjo matyti jos nuogumo (Paulijaus ir Teklės darbų 9:9).

Iš ten iškeliavusi, ji nuvyko į Seleukiją ir apšvietė daugelį Kristaus pažinimu. Šviesus debesis lydėjo ją kelionėje. Atvykusi į Seleukiją, ji iškeliavo į vietą už miesto ribų, maždaug už furlongo, bijodama gyventojų, nes jie buvo stabmeldžiai. Ir (debesis) ją nuvedė į kalną, vadinamą Kalamonas arba Rodeonas. Ten ji išbuvo daugelį metų ir patyrė daugybę sunkių velnio pagundų, kurias ji pakėlė deramu būdu, padedama Kristaus. Pauliaus ir Tekla 10:11-14

Mes buvome ydingi savo supratimu; garbinome akmenis ir medį, auksą, sidabrą ir varį – žmonių rankų darbus; ir visas mūsų gyvenimas buvo tik mirtis. Todėl, apgaubti tamsos ir turėdami tokį rūką prieš akis, pakėlėme akis ir Jo valia nusklaidė debesį, kuris mus supo. Nes Jis pasigailėjo mūsų ir, palenkęs širdį mums, išgelbėjo mus, matydamas mumyse daug paklydimo ir pražūties; ir matė, kad neturime jokios išgelbėjimo vilties, kaip tik per Jį. 2 Klemensas korintiečiams 1:7-9

Ir vyras su moterimi nei vyras, nei moteris; – Jis tai turi omenyje; jis vadina mūsų pyktį vyru, o mūsų geismą – moterimi. Todėl kai vyras pasiekia tokį lygį, kad nebepavaldus nei vienam, nei kitam iš šių dalykų (kurie abu dėl įsigalėjusio papročio ir blogo auklėjimo temdo ir temdo protą), bet, išsklaidęs iš jų kylantį miglą ir kupinas gėdos, atgaila sujungs ir savo sielą, ir dvasią proto paklusnume; tada, kaip sako Paulius, mumyse nėra nei vyro, nei moters. 2 Klemensas korintiečiams 5:4-6

Kadangi jis bus panašus į tai, koks buvo žemėje, žydams anksčiau buvo įsakyta paimti du gražius ir vienodus ožius. Kad, išvydę mūsų Gelbėtoją ateinantį dangaus debesyse, jie stebėtųsi ožių panašumu. (Barnabo laiškas 6:12)

Pamirštos Edeno knygos

Bet kai gudrusis Šėtonas pamatė juos einančius į sodą, jis surinko savo kariuomenę ir pasirodė ant debesies, ketindamas juos apgauti (1 Adomo ir Ievos knyga 28:1).

Dievas man dar tarė: „Jei neturi jėgų eiti, pasiųsiu debesį tave nunešti ir nuleisiu prie jų olos angos; tada debesis sugrįš ir paliks tave ten. O jei jie eis su tavimi, pasiųsiu debesį tave ir juos nunešti.“ Tada Jis įsakė debesiui, ir jis mane pakėlė ir atnešė pas tave; o paskui sugrįžo.“ 1 Adomo ir Ievos knyga 60:23-25

Kai Enochas papasakojo savo sūnums, angelai paėmė jį ant savo sparnų, nunešė į pirmąjį dangų ir padėjo ant debesų. Ir ten aš pažvelgiau, ir vėl pažvelgiau aukščiau, ir pamačiau eterį, ir jie mane pastatė į pirmąjį dangų ir parodė man labai didžiulę jūrą, didesnę už žemiškąją jūrą. Enocho paslaptys 3:1

Ir štai aš pažvelgiau žemyn ir pamačiau sniego lobynus, angelus, kurie saugo savo baisius sandėlius, ir debesis, iš kurių jie išeina ir į kuriuos eina. Enocho paslaptys 5:1

Ir vienas iš angelų ordino, nusigręžęs nuo jam pavaldžios tvarkos, sumanė neįmanomą mintį – pastatyti savo sostą aukščiau už debesis virš žemės, kad galėtų prilygti mano galiai. (Henocho paslaptys 29:3)

(Penktadienis) Šeštąją dieną įsakiau savo išminčiai sukurti žmogų iš septynių sudedamųjų dalių: viena – jo kūnas iš žemės; dvi – jo kraujas iš rasos; trys – jo akys iš saulės; keturi – jo kaulai iš akmens; penki – jo protas iš angelų greičio ir iš debesų; šeši – jo venos ir plaukai iš žemės žolės; septinta – jo siela iš mano kvėpavimo ir iš vėjo. Enocho paslaptys 30:10

Tu girdi mano lūpų žodžius, kaip aš girdėjau Viešpaties žodžius, – lyg galingą griaustinį, be perstojo dūžtantį debesų šniokštimą. Enocho paslaptys 39:7

Ir aš išmatavau saulės ratą, ir išmatavau jos spindulius, skaičiavau valandas, taip pat užrašiau viską, kas keliauja per žemę. Užrašiau tai, kas yra maitinama, ir visas pasėtas ir nepasėtas sėklas, kurias žemė išaugina, ir visus augalus, ir kiekvieną žolę, ir kiekvieną gėlę, ir jų saldų kvapą, ir jų

pavadinimus, ir debesų buveines, ir jų sudėtį, ir jų sparnus, ir kaip jie neša lietų ir lietaus lašus. Ir aš tyrinėjau viską, ir užrašiau griaustinio ir žaibų kelią, ir jie man parodė raktus ir jų sergėtojus, jų kilimą, kelią, kuriuo jie eina; jis švelniai paleidžiamas grandine, kad sunkia grandine ir smurtu nenumestų piktų debesų ir nesunaikintų visko žemėje. Užrašiau sniego lobynus ir šalčio bei šerkšno oro sandėlius, ir stebėjau jų metų laikų raktų savininką, jis pripildo jais debesis ir neišsenka lobynų. Enocho paslaptys 40:5-7

Mano persekiotojai ateis ir manęs nematys: tamsos debesis užgrius jų akis, ir tiršta tamsa juos aptemdys. Saliamono išpažintis 5:4-5

Viešpaties rasa tyloje nuslūgo ant manęs, Jis pakėlė virš mano galvos ramybės debesį, kuris nuolat mane saugojo, Jis buvo man išgelbėjimas: visa sudrebėjo ir jie išsigando. Saliamono 35:1-3

Nes pagal Aukščiausiojo didybę Jis mane sukūrė ir kaip savo naujumą mane atnaujino; ir Jis patepė mane iš savo tobulumo. Ir aš tapau vienu iš Jo artimų; ir mano burna atsivėrė kaip rasos debesis, ir mano širdis išsiliejo kaip trykštanti teisumo srovė, ir aš galėjau prie Jo artintis ramiai; ir aš buvau įtvirtintas Jo valdymo Dvasios. Aleliuja. Saliamono 36:5-8

Dangūs džiūgaus jo dienomis, žemė linksminsis, debesys džiūgaus. Viešpaties pažinimas bus išlietas ant žemės kaip jūrų vandenys. Viešpaties akivaizdos šlovės angelai džiaugsis juo. (Kun 5, 18–20)